

Zpravodaj KDS

Vyšlo 1. srpna

Ročník I - číslo 28-29

ZÁKLADNÍ TEZE

k zákonu o transformaci družstev

Federální shromáždění ČSFR

31. 7. 1991

Předmět transformace

Předmětem transformace je majetek všech družstev, včetně majetkových podílů na podnikání jiných osob po vypořádání naturálních restitučních nároků a dále závazků státu (pozn.1) /viz. zákon 92/1991 Sb., i1/.

Způsob transformace

Předpokládá se v průběhu třech postupných kroků:

1. aukce pro vlastníky (restituované i současné) a členy družstva (původní i současné - pozn. 2) za majetkové podíly z restitucí a peníze;
2. aukce dle malé privatizace pro veřejnost za peníze;
3. všechny formy velké privatizace.

Transformační projekt a transformační období

I. Transformačnímu projektu předchází určení majetku dle způsobu nabytí. Je to jistý druh generální inventury a závěrečný akt současné podoby družstev. Společnou správu nevypořádaných restitučních nároků vlastníků, podílu státu a majetku družstevníků vede prozatímní správní rada družstva, paritně složená ze zástupců všech okruhů oprávněných účastníků.

Návrhy na první krok v transformaci provozních jednotek vypracovává povinně současné družstvo, a dále kdokoliv z okruhu oprávněných účastníků.

Předložené projekty posuzuje prozatímní správní rada družstva. Spory a námitky řeší republikové komise pro transformaci družstev.

Následují aukce provozních jednotek s okruhem účastníků (s mechanismem a obsazením ministerstev pro správu národního majetku a jeho privatizaci ČR a SR). Výtěžek aukcí poplyne do fondů družstevního jmění, které ve třetím kroku splynou do národního fondu družstevního jmění zřízeném při stávajícím fondu národního jmění jako jeho nezávislá část.

II. Druhým krokem je obdobný proces s otevřeným okruhem dražitelů a posuzovatelem transformačních projektů dle zákona 427/1990 Sb.

III. Privatizační projekt netrasmovatelého zbytku majetku dle zákona 92/1991 Sb. Zde může dojít k oddlužení z národního fondu družstevního jmění.

zákon 92/1991 Sb. - Zákon o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby ("transformační zákon")

zákon 427/1990 Sb. - Zákon o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby ("malá privatizace")

pozn.1 - mýní se především neodepsané subvence a dotace

pozn.2 - = okruh účastníků

Moravě musíme nabídnout konkrétní pomoc,

říká dr. Antonín Procházka v rozhovoru pro Zpravodaj KDS.

JUDr. Antonín Procházka je v současné době jako poslanec České národní rady členem jejího předsednictva a předsedou církevního a humanitárního výboru.

Během studií na právnické fakultě Masarykovy univerzity byl v roce 1949 zatčen a odsouzen pro trestný čin velezrady a šplonáže ke 14 letům těžkého žaláře. Rozsudek, kterým byl likvidován odpor katolických vysokoškoláků, byl vyhlášen v památný den 17. listopadu 1949.

Byl jste zvolen předsedou prozatímního zemského výboru KDS pro Moravu a Slezsko.

Necítím se prozatím nijak. Jsem si pouze vědom odpovědnosti, kterou jsem s touto funkcí přijal.

Velmi jsem uvítal rozhodnutí

Jak se cítíte ve své nové funkci? (pokračování na 3. straně)

Z parlamentu Marek Benda

Volba místopředsedy Fondu národního majetku

Vzhledem k nejasnostem na minulém plénu ČNR nebyl zvolen místopředseda Fondu národního majetku. Konzervativní blok se touto otázkou ihned po svém ustavení zabýval a po vystoupení ministra Ježka se shodl na podpoře kandidatury dr. Salzmana. Hlavní výhrada, která proti tomuto kandidátovi byla na předchozím plénu ČNR vznesena - totiž jeho současná funkce ředitele Komerční banky (což jsme pokládali za neslučitelné, neboť Fond národního majetku má mimo jiné vytvářet úvěrové možnosti bankám a mohlo by zde docházet ke střetu zájmů) - po vystoupení ministra Ježka padla, neboť jsme byli ujištěni, že dr. Salzman je připraven se své funkce ředitele Komerční banky vzdát.

Konzervativní blok

Toto byl první pozitivní krok nově se ustavujícího Konzervativního bloku. Dále si konzervativní blok stanovil některé prioritní otázky pro podzimní zasedání ČNR. Jsou to zejména problémy spojené s koncepcí bytové politiky v České republice a otázky Ústavy a federace. Zde byl klubům zadán úkol odpovědět na dvě základní otázky: 1) Chceme ještě v tomto volebním období přijmout Ústavu ČSFR a Ústavu ČR? 2) Chceme uzavřít státní smlouvu se SNR o zásadách Ústavy ČSFR? Těmito otázkami se bude muset v nejbližší době zabývat politická rada KDS. Několik dalších faktů o konzervativním bloku: Členy zatím 75 poslanců, z toho 36 (z celkového počtu 40) z klubu ODS, 12 (ze 14) z klubu KDU, 10 (z 10) z klubu ODA, 7 (ze 7) poslanců KDS, 4 (z 25) poslanců LDS, 4 poslanci za nezávislé (z bývalého OF), 1 z ROI a 1 z HSD-SMS. Předpokládá se, že se ke konzervativnímu bloku přihlásí zbývající poslanci ze zakládajících stran (většinou s nepřihlásili z důvodů nemoci nebo zahraničních cest) a ostatní poslanci ROI, někteří nezávislí a někteří z HSD-SMS, takže celkový konečný počet členů bloku bude téměř 80. Dohodli jsme se, že si budeme určovat na každé období priority, tzn. problémy, které jsou extrémně důležité, a potom problémy, u kterých se předpokládá, že názor pravice a levice ve sněmovně bude rozdílný.

Poslanci ČNR Jan Litomiský a Pavel Tollner na politické radě KDS

Budeme se snažit, aby nedocházelo k větším názorovým střetům a aby v bloku nedocházelo moc často k přehlasování menšiny. U těch problémů, kde budou názory konzervativního bloku rozdílné, nebudeme zaujímat společné stanovisko (na posledním plénu ČNR to byl například zákon o zřízení nových univerzit, kde se názor poslanců na zřízení univerzit řídil spíše stupněm zasvěcení do problému než stranickou příslušností).

Zpráva o stavu justice

Ve výborech ČNR byl dlouho a podrobně probírán materiál české vlády, zpracovaný ministerstvem spravedlnosti, o stavu v české justici a to zejména v soudnictví. Materiál navazuje na zákon o soudech a soudcích, projednávány ve FS. Při projednávání bylo mnohokrát zdůrazněno, že justice tvoří třetí složku státní moci (vedle moci zákonodárné a výkonné) a že je proto nezbytně nutné vytvořit podmínky pro nezávislost soudů a soudců. V usnesení ČNR se mimo jiné doporučuje vládě ČR a ministru spravedlnosti ČR, aby urychleně předložil zákon o platech soudců, státních notářů a justičních a notářských čekatelů, který by měl zamezit odlivu těch lepších soudců do advokacie nebo mezi komerční právníky. Dále bylo doporučeno vládě, aby do konce roku předložila koncepci privatizace státního novátství, které je ve své dnešní podobě naprosto komunistickým anachronismem. Další důležitý bod, který se mi do usnesení podařilo prosadit, je doporučení ministru spravedlnosti ČR, aby dokončil očistu soudcovského sboru od morálně

či odborně nezpůsobilých soudců. K tomuto problému probíhala i v ČNR i ve FS vznesená diskuse ohledně délky období, po které je možné soudce morálně či odborně nezpůsobilé zbavit soudcovské funkce. Jak bývá v těchto problémech zvykem, levicovní poslanci obou parlamentů hájili co nejkratší délku tohoto období, my jsme se naopak snažili, aby toto období bylo co možná nejdelší (nejlépe pětileté). Poslední politické grémium ve FS se v podstatě shodlo na tom, že podpoří zákon včetně definitivního doživotního jmenování soudců (příslušná ústavní část zatím neprošla ve Sněmovně národů), avšak právě za cenu prodloužení lhůty pro možné odvolání soudců na 3-5 let.

Ustavení poslaneckých klubů KDS

V návaznosti na usnesení RZV KDS probíhaly už během pondělí a úterý 9. a 10. 7. rozsáhlé diskuse mezi poslanci KDS ve FS i ČNR, jak se k doporučení RZV postavíme. V úterý večer se sešli všichni poslanci KDS (jednání se zúčastnil i ministr Vopěnka). Na jednání byla obsáhle hodnocena naše celková spolupráce s ČSL a byly rozebrány všechny kroky sporu kolem značky KDU. Většina členů politické rady se shodovala v tom, že je nezbytné doporučení RZV respektovat a že i pro budoucí jednání a možnosti spolupráce s ČSL i ostatními pravicovými partnery nám tento krok vytváří lepší výchozí pozici. V závěrečných projevech se pro vytvoření samostatného klubu jednoznačně vyslovili poslanci FS Václav Benda, Marie Kaplanová a Miroslav Tyl a poslanci ČNR Marek Benda, Jan

Litomiský, Pavel Tollner a Jan Zahradníček. S určitými výhradami (týkajícími se zejména faktu, že o doporučení RZV se poslanci KDS dozvěděli až z novin) se rozhodli doporučení RZV i rozhodnutí ostatních poslanců plně respektovat. Poslankyně FS Irena Šimečková a poslanci ČNR Antonín Chutný a Antonín Procházka. Nerozhodnutí zůstali (se slibem, že své rozhodnutí sdělí následujícího dne) poslanci FS František Michálek a Josef Tomsa a poslanec ČNR Miroslav Wajsar. Ve středu v poledne byly definitivně ustaveny poslanecké kluby ve FS a ČNR. Ve FS sdělili poslanci Michálek a Tomsa své rozhodnutí zůstat v klubu KDU a protože na založení samostatného klubu je zapotřebí 5-ti poslanců, byl založen společný klub KDS-LDS (4 poslanci za KDS a 2 za LDS). V ČNR poslanci Wajsar sdělil, že solidárně vystupuje z klubu KDU, ale odmítá prozatím vstoupit do klubu KDS. Ve FS je prozatímním předsedou klubu KDS-LDS dr. Benda. V ČNR všichni pokládali za přirozené, aby se předsedou klubu KDS stal místopředseda bývalého klubu KDU dr. Procházka. Ovšem po vyjádření dr. Procházky jsme - s ohledem na jeho časovou vytíženost v Praze, neboť je předsedou výboru církevního a humanitárního a členem předsednictva ČNR, i na Moravě, kde je předsedou zemského výboru KDS - jednohlasně zvolili předsedou klubu KDS v ČNR Jana Zahradníčka. Už první letmé kontakty na půdě obou parlamentů dávají zřetelně najevo, že nám rozchod s ČSL nesmírně ulehčuje situaci při jednáních s dalšími pravicovými silami, pro které bylo naše spojení s lidovci vážnou překážkou užší spolupráce.

ANKETA...o malé privatizaci

Jak jste spokojeni s dosavadním průběhem malé privatizace?

1) U nás je teď v každé ulici několik soukromých obchodů; např. pekařství je daleko lépe zásobované než státní obchod. Líbí se mi to.

Jiří Sláma, České Budějovice

2) Myslím, že by měla privatizace postupovat rychleji. Zvláště v našem městě probíhá daleko pomaleji než jinde. Mám dojem, že zákon o malé privatizaci není dopracován do konce. Konkrétně se tady nepodařilo prodat hned několik obchodů a probíhají druhá, třetí kola aukcí. Vyvolávací ceny jsou však stále stejné jako v prvním kole! Tím se to velice protahuje - prodejny zrušeného podniku Potraviny jsou zavřené téměř dva měsíce. Samozřejmě tady potom panuje nespokojenost.

Ing. S. Kropě, Strakonice

3) Tady ve vesnici moc výsledků není, mám ale možnost privatizaci sledovat v Sušici, kde soukrom. ch obchodů přibývá jako hub po dešti. Je tam už zdravé konkurenční prostředí. Služby několika prodejen navíc blízko sebe jsou mnohem lepší než služby jedné bývalé státní prodejny.

J. Šmíd, Hrádek u Sušice

4) Myslím, že privatizace dost pokročila. Jsem velice spokojen - zrovna včera mi jeden soukromník s velikou ochotou opravil auto v půl osmé ráno, přestože měl otevřít až v devět. Myslím, že za rok za dva se nestačíme divit.

dr. Z. Starý, CSc., Plzeň

5) Soukromé obchody tady pochopitelně jsou. Někteří jejich majitelé se chovají jako bývalé státní podniky, některým skutečně o něco jde. Podle toho ale úspěšnost privatizace nemůžeme posuzovat. Ta se projeví až ve v.lobním procesu, který je hrdbou budoucnosti.

K. Slavík, Praha 4

6) V Brně teď privatizace téměř vůbec nepokračuje. Skutečně tady v ulicích skoro žádné výsledky nejsou vidět - především v potravinách ne. V ostatních obchodech to jde velice pomalu. Píše se v novinách, že to brzdí podnik Potraviny, jehož zástupci se odmítají bavit s privatizačními komisemi i s náměstkem ministra Ježka. Je to zřejmě mafie.

Ing. Z. Chrást, Brno

7) Privatizace postupuje naprosto pomalým tempem. Soukromých prodejen a provozoven je tak málo, že nějaký vliv na mikroklima v Jablonci se zatím vůbec neprojevil.

dr. V. Cipra, Jablonec nad Nisou

8) Celkem jsem spokojen, protože privatizace probíhá u nás rychle a dobře. Někjaký propastný rozdíl v kvalitě soukromého a státního obchodu jsem nezaregistroval, ale myslím, že konkurence je na blízku a že se tyto rozdíly začnou víc projevovat.

Jan Fifera, Most

9) Pokud jde o obchodní síť, zásobování, úroveň služeb - to se všechno zlepšilo. Hlavně je teď víc obchodů, než bylo dřív. Vůbec ale nevím, komu co patří, komu co vrátili - s tím nejsem spokojen.

J. Ruml, Hořice

10) V našem městě je mnoho objektů, které se teprve vrací původním majitelům podle § 403, což jde pomalu. Přesto je už dost soukromých obchodů - jednak zprivatizované, ale i úplně nové. Hlavní problém je v tom, že si tady chce každý otevřít bufet a hygienik nepožaduje sociální zařízení. To by bylo neúnosné.

Ing. Z. Kolář, Letovice

Připravili Martin Frei a Patrik Benda.

Moravě musíme nabídnout konkrétní pomoc,

(dokončení z 1. strany)

republikového zastupitelského výboru, který odsouhlasil vytvoření prozatímního zemského výboru. Na Moravě panuje naprosto odlišná politická atmosféra než v Čechách. Potvrzuje to již pouhá existence např. Hnutí za samosprávnou demokracii - Společnost pro Moravu a Slezsko, vliv na politické dění má i silné náboženské založení obyvatel. Proto musíme na Moravě postupovat trošku odlišněji a nemůžeme aplikovat obecné politické poznatky.

Jaké jsou první kroky zemského výboru?

Musím představit, že jsem s výborem, tak jak byl ustaven, velmi spokojen - už první ustavující schůze byla smysluplná a naprosto dělná. Dohodli jsme se, že předseda a oba místopředsedové připraví na příští zasedání návrh vlastního programu se zaměřením na nastávající volby. 2. místopředseda Jiří Žváček (z Karviné) už rozepsal kompletní program s názvem Agra na podchycení soukromě hospodařících rolníků. Je to přesně vypracovaný postup pro jednotlivé okresy, říká se tam, jak budeme vystupovat a jak se budeme snažit tyto lidi získat pro myšlenky naší Křesťanskodemokratické strany. Kromě základní masy voličů by do našeho hlavního zájmového okruhu měli dále spadat důchodci, bývalí politici vzhňové a osoby poškozené na zdraví, sdružené do různých humanitárních organizací. Z titulu své funkce předsedy církevního a humanitárního výboru ČNR totiž vím, že tyto obrovské skupiny naší společnosti necháváme zbytečně stranou. Potřebují podporu a jistě si jí budou vážit.

Co vy konkrétně připravujete pro příští zasedání?

Osobně bych se chtěl zaměřit na rozpracování programu právě pro výše zmiňované voličské skupiny. O invalidy, lidi ze sociálních a charitativních ústavů se snažím ve volbách kdekdo, chtěl bych však, abychom jim konkrétně pomohli my, aby věděli, že se o ně my staráme opravdovými činy. Z České národní rady mám pro to dost podkladů a na jejich základě chci program zpracovat.

Jak se budou specifika Moravy promítat do politické práce?

Budeme muset velmi citlivě rozlišovat mezi regiony - jinak se budeme prezentovat na Těšínsku, na Karvinsku, kde jsou silné polské menšiny, které jsou také našimi potenciálními voliči, a jiná situace bude zase na jižní Moravě, kde se budeme setkávat spíše s konfesijními fenomény.

Ale jak konkrétně budete "moravskou" politiku provádět?

Vezmu to trochu obšírněji. Velice jsme uvítali akci Laura - z našeho hlediska tato akce svůj účel splnila. Sice nebyla tak masová, jak se někdo domníval, že bude, ale proud sílí s každou kapkou. To, že se nám lidé přihlásili o informace, není zdaleka všechno. Pokud bychom skončili u pouhé informace o straně, můžeme to zase zabalit. Za lidmi, kteří se nám ozvali, jsme šli, osobně jsme s nimi diskutovali o jejich problémech a to vedlo k ustavení nových místních organizací. A v tom já vidím hlavní specifikum a hlavní metodu politické práce na Moravě. V osobním kontaktu, v nabídce konkrétní pomoci našemu budoucímu voliči.

Děkuji za rozhovor.
Ptal se Ondřej Turek.

Vážení přátelé, reklama u nás čeká jen na Vaší firmu.

Připravujeme dvoustránkovou přílohu Zpravodaje, ve které bychom chtěli představit soukromé podnikatele, kteří jsou buď v našich řadách a nebo nám jsou přátelsky nakloněni. Samozřejmě bychom rádi tuto přílohu zaplatili a proto místo velké přibližně 2x4 centimetry bude stát 20 Kčs. Zpravodaj vychází v celkovém nákladu 1000 kusů a dostává se i k mnoha nečlenům strany, takže by se Vám tato investice měla vyplatit. Pokud máte zájem o reklamu ve formě klasického inzerátu se jménem firmy, předmětem podnikání a s adresou a telefonem, pošlete nám tyto údaje do redakce a přiložte doklad o zaplacení 20 Kčs (ústřizek poštovní poukázky) na č.ú. 1041441-018 (num. symbol 0800) u České státní spořitelny v Praze 1, Vodčická 9. Variabilní symbol je 3. Pokud nebude dost inzerátů na dvě strany, zařadíme zájemce do pravidelného Zpravodaje.

TRIANGL v Krakově

Od 29. června 1991 se v Krakově konala třídní konference politiků, poslanců a expertů z Československa, Polska a Maďarska, které se z Československa zúčastnili mj. slovenský premiér Ján Čarnogurský, prezidentův poradce Saša Vondra, náměstci ministrů financí, vnitra a zahraničí Jaromír Jurečka, Petruška Šustrová a Martin Palouš, čs. velvyslankyně Markéta Fialková, skupina poslanců v čele s Pavlem Bratinkou, Danielem Kroupou (oba ODA), a další osobnosti jako např. Dr. Rudolf Kučera, předseda Panevropské Unie Čech a Moravy, šéfredaktor revue Střední Evropa a v neposlední řadě vedoucí katedry politologie na UK v Praze, Alexander Tomský, z vydavatelství Rozmluvy-Londýn. Naši stranu zde reprezentoval Tomáš Svoboda, člen zahraniční komise KDS.

Ano mezistranické spolupráci

Hlavní část programu konference byla věnována jednání ve čtyřech pracovních skupinách (skupina pro politickou spolupráci, skupina pro hospodářskou spolupráci, skupina regionálního bezpečnostního systému a skupina pro kulturu a informační výměnu).

Zúčastnil jsem se práce skupiny pro politickou spolupráci společně s Danielem Kroupou, Martinem Paloušem a Markétou Fialkovou. Nejvýznamnější osobností z Polska byl především Andrzej Kostarczyk, tehdy čerstvě jmenovaný náměstek ministra zahraničí a Dr. Ivan Baba, náměstek ministra G. Jeszenského z maďarské strany. Jednání naší skupiny se krátce zúčastnil i Ján Čarnogurský.

Hlavně v této pracovní skupině vznikl návrh institucionalizovat středoevropskou spolupráci. Dohodli jsme se vytvořit třístrannou meziparlamentní pracovní skupinu jako základnu pro integraci stávajících středoevropských iniciativ a institucí. O složení této skupiny bude rozhodovat parlament každé země. Za každou zemi se v ní budou účastnit dva poslanci. V případě Československa bude jeden poslanec reprezentovat Českou republiku a druhý Slovenskou republiku. Jednání o institucionalizaci se také zabývalo otázkou na jakém základě by se měly vytvářet různé pracovní skupiny a komise. Zazněla tu myšlenka, že Krakovská konference probíhá právě proto tak dobře, že na ni byli pozváni již předem vybraní lidé, zástupci zejména pravého křídla politického spektra, i když jak, bylo vidět na složení naší delegace, ani to neplatilo

úplně. Někteří, mezi jinými Martin Palouš kladli důraz na propojení členů stejných parlamentních výborů a na vytvoření vládních komisí. Oba tyto názory se jim ale nepodařilo prosadit. Vlády se schází dvakrát do roka (Bratislava, Viszegrad - přístě Krakov) a mají možnost se na společných projektech dohodnout i v Pentagonále (Hexagonále) a při dalších společných jednáních. Hlavním negativem jejich návrhu však bylo, že ne všichni členové vlád jsou nakloněni této spolupráci. Konference, zorganizované nevládními organizacemi, jsou plodnější a úspěšnější a na jednáních panuje shoda v cílech, což se o vládních setkáních dá říci málokdy. O záporných zkušenostech s propojením parlamentních komisí hovořili samotní poslanci. Poslanec Kroupa preferoval vytvoření meziparlamentních skupin na základě podobných politických názorů.

Já jsem zde připomenul dobrou spolupráci, která se vytvořila mezi některými polskými, maďarskými i našimi stranami, a to např. i v rámci EDU nebo EUCD, a na fakt, že podobná konference se odehrála před týdnem ve Vídni. Tato konference nazvané Sociálně-liberální forum Střední Evropy se účastnili zástupci OH na čele s Jiřím Dienstbierem a Pavlem Rychetským. To znamená, že proces sbližování na základě podobného politického myšlení a orientace již započal. A nutno říct, že soupeření a určitá rivalita je zatím ku prospěchu společné věci.

Nadace pro podporu kultury

Liberalizací vzájemného obchodu, společným úsilím Československa, Polska a Maďarska připojit se k Evropským společenstvím, proniknout na západní trh, jakož i společným postupem vůči problémům s obchodem se SSSR by se měla zabývat společná skupina poslanců a expertů. Konference rovněž navrhla čelit fatálnímu stavu vzájemné kulturní výměny a záplavě západní komercializace kultury založením mezivládní, přísně apolitické nadace, která by například dovovala překlady knih, divadelní turné, televizní programy apod. Návrh jednoho z členů maďarské delegace bylo pojmenovat tuto nadaci Nadací J.A. Komenského. To ovšem bude předmětem dalšího jednání.

"Rozumíte Jánu Čarnogurskému?"

Největší kontroverze celé konference ovšem představovaly námítky Jána Čarnogurského vůči podle něj příliš vyhraněným formulacím dokumentu o spolupráci s NATO a Západoevropskou unií a ohrožení ze strany SSSR z pracovní skupiny o středoevropské bezpečnosti. Čarnogurský prohlásil, že nemůže souhlasit s navrhovaným textem dokumentu - a to konkrétně s bodem 2, poukazujícím na nebezpečí vyplývající z toho, že v Sovětském svazu stále existují síly nepřátelské liberální demokracii, a s bodem 3, prohlašujícím, že je v našem zájmu posilovat vztahy s NATO a Západoevropskou

unií. Přihlášením se k NATO bychom podle Čarnogurského mohli nezískat nic a ztratit mnoho. Pasáž o Sovětském svazu zase označil za vměšování do vnitřních záležitostí. Ukázalo se však, že pro ostatní politiky všech tří zemí je jakýkoli text nezmiňující NATO nepřijatelný. Musela se vytvořit dohadovací skupina vedená Andrzejem Kostarczykem, která se snažila dosáhnout kompromisu. Premiérovi Čarnogurskému bylo dokonce nabídnuto podepsání deklarace s poznámkou, že nesouhlasí s bodem dvě a tři. Kostarczykova skupina dokonce navrhla plénu ještě jiné řešení: schválit původní text deklarace rozšířený o jeden bod - že Ján Čarnogurský nesouhlasí. Ani s tím však slovenský premiér nesouhlasil. Konference nakonec přistoupila na jedno z řešení: text zůstal beze změn, byl však označen pouze za pracovní dokument, zatímco sekce politická, ekonomická a kulturní ukončily svou činnost oficiálními deklaracemi.

Ján Čarnogurský svůj úvodní projev na konferenci Trianglu věnoval středoevropské integraci (byl komentován jako pečlivě připravený naléhavý apel na společný osud středoevropských zemí), ale jeho činnost a snahy vedou spíše k dezintegraci. Jak jinak si vysvětlit podporu úsilí Slovinců a Chorvatů, které směřuje také k dezintegraci a ohrožuje i evropskou integraci, které pan premiér nazývá hledáním nového modelu vzájemného uspořádání Jugoslávie. Konstruktivní perspektivou našeho vnitrostátního vývoje zase Čarnogurský nazývá středoevropskou a

Tomáš Svoboda, člen zahraniční komise KDS, v polském Sejmu

poté evropskou spolupráci, která vede k osamostatňování Slovenska.

Po této konferenci se v našem tisku dokonce objevilo interview se slovenským premiérem týkající se středoevropské spolupráce s názvem: "Rozumíte Jánů Čarnogurskému?". Potom, kdy mi ve Vídni na dotaz o vysvětlení jeho státní smlouvy a svrchovanosti dvou republik v rámci jedné svrchované republiky, začal vysvětlovat něco o dělení svrchovaností a suverenity a o tom, že státní smlouva není ještě konečné řešení, jsem mu přestal rozumět úplně.

Chmurná perspektiva čtyřúhelníku

Dalším podivným krokem byla automatická změna hlavičky závěrečného dokumentu Polsko-Warsawa, Československo-Praha, Maďarsko-Budapest, na Československo-Praha, Bratislava. Třístranná pracovní skupina se tak rázem stala pracovní skupinou čtyřstrannou, se samostatnou složkou na Slovensku. A tak se

obávám, že veškeré snažení určitých slovenských politiků směřuje k tomu, aby se z Konference Trianglu, konference tří států a čtyř národů stala Konference čtyř států - konference jakéhosi čtyřúhelníku, v kterém ovšem ne všechny strany budou stejně dlouhé.

Polská strana, jmenovitě Dohoda středu a Křesťanskodemokratická strana, pozvala předběžně na začátek září do Varšavy na konferenci stran pravého středu Maďarské demokratické forum a Maďarskou křesťanskodemokratickou stranu, KDS, ODA, ODS a KDH. Ján Čarnogurský však žádal, přes odpor všech ostatních, účast také ČSL. Tomuto však již vyhověno nebylo. Martin Weiss, jeden z účastníků krakovské konference ve svém hodnocení napsal: "Bratislava chce zjevně hrát ve středoevropské spolupráci samostatnou roli. Průběh konference naznačil, že by to mohla být také role osamělá".

Tomáš Svoboda

neodbornými postoji ve vládě ČR způsobil i to, že za půl roku se MSK ČR stalo jedno z personálně nejmenších ministerstev. Pro ilustraci uvedu několik čísel. Z 225 pracovníků MSK ČR z června 1990 zůstalo jen 165 pracovníků - s výhledem do konce roku 1991 na 135 pracovníků. Včetně asi 47 režírně správních pracovníků. To znamená cca 1,5 pracovníka na jeden okres?

Musím se otevřeně přiznat, že necítím žádnou satisfakci za mnou předpokládaný, lépe řečeno alarmovaný vývoj. Naopak jsem dost smutný z toho, že jsem v "tom" téměř vá komunálních voleb zůstal skutečně sám. Ledy se pohnuly až po pololetním hodnocení programového prohlášení vlády ČR, které proběhlo v lednu 1991. RKV mě pověřil zpracovat stanovisko k tomuto účelu za resort MSK ČR. Přiznám se, že jsem nad rámec pověření RKV zpracoval i stanovisko na osobu ministra státní kontroly ČR. Konečné resumé tohoto stanoviska bylo, že jsem pana ministra požádal, aby podal demisi a posléze mu RKV vyslovil nedůvěru. Výsledek je již všeobecně známý. Ministr demisi podal, která byla k všeobecnému uspokojení přijata.

V tomto mezidobí jsem participoval, respektive inicioval spolu s dalšími postupně se přidávajícími poslanci zpracovávání zásad o NKÚ. K tomuto aktu jsme získali celou řadu odborníků, kteří nám při tvorbě zásad vydatně pomáhali.

Podle mých představ, forsírovaných skutečnou naléhavostí, bych spíše byl rád viděl časový horizont zřízení NKÚ již k 1. 1. 1992. Zásady jsou již před předáním do vlády ČR.

Na závěr bych rád uvedl, že jsem byl zásadně proti jmenování jakéhokoliv ministra kontroly! Mám k tomu hned několik závažných důvodů:

1. Byl by to jmenovaný ministr na příliš krátký čas.
2. Současné MSK ČR je z pověření vlády ČR řízeno 1. nám. ing. Pavlem Hussarem a dle mého a nejen mého názoru řídí MSK nestrannicky, na vysoké profesionální úrovni a na stávající počet pracovníků ministerstva i vysoce výkonně.
3. Jmenováním ministra se situace v účinnosti kontrolní činnosti v celé ČR nemůže zásadně změnit. Nejsou zřízena detašovaná pracoviště v okresech.
4. Jmenováním ministra zcela nepochybně dojde ke zpomalení celého procesu vynaložené snahy ke zřízení NKÚ v ČR. Doufám, že jsem čtenářům poodkryl nepopulární mravenčí práci poslance, který se jinak při zasedání ČNR příliš neprojevuje v exhibicionistických a populistických projevech před TV kamerou. Z principu pořadí hodnot, které cítím, se mi příliš získá laciné popularity na úkor - lépe řečeno bez ohledu - na skutečné potřeby a zájmy všech občanů v České republice.

● STÁTNÍ KONTROLA

I taková je práce poslance!

Antonín Chutný

Pro informaci čtenářů chci uvést celou řadu faktů a názorů, které jsem získal při mém ročním působení v rozpočtovém a kontrolním výboru (RKV) České národní rady. Od samého počátku mojí poslancecké práce ve výboru jsem byl pověřen spoluprací, koordinováním, ale i kontrolou ministerstva státní kontroly ČR (MSK ČR). Od prvopočátku, kdy jsem začal realizovat svoje pověření, jsem sledoval cílovou ideu v oblasti kontroly. Je to princip nezávislého, neministerského, Nejvyššího kontrolního úřadu (NKÚ), ústavně zřízeného a podřízeného českému parlamentu. Tato koncepce, coby novinka v oblasti kontroly u nás, však vůbec nebyla přijatelná pro ministra kontroly ing. B. Tichého (za HSD-SMS). Po prvním rozhovoru s panem ministrem mi bylo jasné, že pan ministr pro zřízení NKÚ neucíní vůbec nic, ba naopak bude velice účinnou brzdou. Což se také následně prokázalo. Z iniciativy RKV vláda ČR uložila v září 1990 ministru Tichému předložit před komunálními volbami návrh zákona o kontrole. Tento úkol však splněn nebyl. Několikrát jsem panu ministrovi avízoval celý soubor problémů, které nastanou

po komunálních volbách, kdy ze zákona o okresních úřadech zaniknou tzv. VLK (Výbory lidové kontroly). V té době zpracovávaly dokumentaci o majetku KSČ, SSM a SVAZARMu. Dále jsem upozorňoval na nebezpečí celoplošného kolapsu kontrolní činnosti v ČR. To, že v ČR neexistuje účinná kontrolní instituce, je zřejmě světově vá rarita. Absence takové síly umožňuje celou řadu protiprávních manipulací s majetkem, financemi a živou pracovní silou. Tato skutečnost v přechodném období působí politicky v neprospěch právního vědomí občanů a ještě více ztěžuje proces rodící se demokracie u nás. Navíc jsem upozornil i na to, že dojde k těžké sociální křivdě u převážně kooptovaných, prověřených a profesionálně zdatných kontrolorů v 75 okresech ČR. Nakonec skutečně tyto pracovníci museli z 80% odejít do svých mateřských podniků, kde je "uvítali" adekvátně k pracovním výsledkům, které měly dopad na vedení jejich, ale i jiných podniků. Není tajemstvím, že téměř všude na vedoucích místech zůstaly "staré struktury"! Stalo se to, že mnozí museli odejít jinam a někteří dokonce zůstali i nějaký čas bez zaměstnání. Všechny tyto argumenty pan ministr neakceptoval pro své partikulární zájmy v HSD-SMS. Nicméně svými

● POLITICKÝ SYSTÉM

Zákon o politických stranách - zajištění jejich ekonomické existence

Václav Benda

Nikde na světě nemohou politické strany řádně fungovat jen z členských příspěvků. To snad mohla jen totalitně vládnoucí strana, zajišťující svým členům automaticky vyšší příjem a vybírající si od nich tučnou daň - ale ani KSČ zdaleka nežila jen z členských příspěvků. Ve světě se existence politických stran řeší třemi způsoby:

- a) Jsou přímo dotovány státem, zpravidla v závislosti na volebních výsledcích (eventuelně počtu členů). Tento způsob umožňuje nejlepší veřejnou kontrolu počínání stran, může však být státem zneužit k jejich ovlivňování a diskriminaci.
- b) Stát je od stran oddělen a podporuje je jen nepřímo, formou daňových úlev stranám v oblastech,

v nichž mají dovoleno podnikat, a daňových úlev mecenášům stran. Tento způsob podporuje svobodný rozvoj a konkurenci stran, jeho nevýhodou je nebezpečí, že kapitálově silná uskupení budou podporou politických stran přímo zasahovat do politiky státu. c) Nejčastěji se využívá kombinace způsobu a) a b) se snahou zachovat jejich výhody a minimalizovat nebezpečí. Stát např. dotuje jen určité typy stranických činností, a to eventuelně prostřednictvím nadací; možnost nezdaněného podnikání stran může být zúžen víceméně jen na propagačně informační oblasti, výše darů od jednotlivých dárců může být tvrdě omezena.

Vláda ČSFR nedokázala za 18 měsíců splnit svůj slib, že předloží návrh definitivního zákona o politických stranách, řešící též problém

jejich ekonomické existence. snaha, kupodivu zvláště z řad Většina stran (podotýkám, že my nikoliv) je na pokraji finančního krachu. Nyní projednává FS poslanecký návrh zákona, vycházející ze způsobu c) (je třeba poznamenat, že s čistým způsobem b) dnes v Československu nevystačíme vzhledem k tomu, že soukromé podnikání teprve začíná a kapitálu je chronický nedostatek). Při projednávání návrhu zákona ve výborech FS se projevila silná

komunistů a ODS, škrtnout celou hospodářskou část zákona. Podle dosavadních výsledků se zdá, že přímá státní dotace se prosadí spíše než daňové úlevy stranám. Úplné odmítnutí hospodářské části zákona by bylo katastrofou, znamenalo by rozsudek smrti pro většinu politických stran. Ale ani omezení na pouhé státní dotace nepokládám za šťastné a budeme podporovat návrh zákona v původním znění.

Štáv poslaneckých klubů v České národní radě k září 1990 a k červenci 1991

ZÁŘÍ 1990 (pořadí podle počtu poslanců)

	celkem poslanců
1. OF	120
2. KSČM	32
3. HSD-SMS	22
4. KDU	21
5. LDS	5

ČERVENEC 1991

1. OH	43
2. ODS	39
3. KSČM	32
4. HSD-SMS	22
5. OF - nezávislí	20
6. KDU	14
7. ODA	10
8. KDS	6
9. LDS	5
10. ROI	5
11. nezařazení	2

VYSVĚTLIKY: KSČM - Komunistická strana Čech a Moravy, ODS - Občanská demokratická strana, OH - Občanské hnutí, KDU - Křesťanská a demokratická unie, ODA - Občanská demokratická aliance, HSD - SMS - Hnutí za samosprávnou demokracii - Společnost pro Moravu a Slezsko, LDS - Liberálně demokratická strana, ROI - Romská občanská iniciativa

Jak nás vidí?

V souvislosti s ustavením samostatného klubu KDS v ČNR položil poslanec ČNR Marek Benda představitelům nám blízkých parlamentních klubů dvě otázky:

1. Jak hodnotíte spolupráci s poslanci KDS na půdě ČNR do dnešních dnů?

1. Jak vidíte možnost vzájemné spolupráce do budoucnosti (s ohledem na blížící se parlamentní volby)?

Stanislav Holák,
předseda klubu Občanské demokratické strany:

Nechci žádným způsobem přehánět, ale domnívám se, že na půdě České národní rady spolupráce s poslanci Křesťanskodemokratické strany byla skutečně vynikající. Nepamatuji se, že by na plénu či ve výborech (jsem se dvěma poslanci Křesťanskodemokratické strany ve výboru) byly nějaké vážnější rozpory. Spolupráce v současné době bude probíhat zejména na půdě Konzervativního bloku a myslím si, že i v budoucnosti bude minimálně na té úrovni, na které byla doposud. Co se týká druhé otázky: zde jde o obecnější záležitost určité životní orientace, určité životní cesty, určitých tradic. Tradice evropské civilizace, ke kterým se nedospělo tím způsobem, že by je nějaký intelektuál vykonstruoval a vymyslel ve své práci, ale ke kterým se dospělo dlouhým evolučním vývojem, pokusy o obnovu a upevňování toho, co se osvědčilo, jsou v podstatě čtyři a ani tam by neměl být mezi Křesťanskodemokratickou stranou a ODS žádný rozpor. První tradicí je záležitost svobody osobnosti, toho, že všichni lidé se rodí svobodní, sobě rovni, jsou nadáni rozumem a svědomím a musí mít zaručeny základní lidská práva. Zde myslím rozpor nevyvstává. Druhá tradice je tradice materiální prosperity a trhu, který svými vnitřními mechanismy je schopen mít zpětnou vazbu a korigovat se sám a směřovat k prosperitě. I v této oblasti je to bez potíží. Třetí zásadní oblastí, podle mého soudu, je občanská společnost jako taková: právní stát, oddělení moci apod. A čtvrtou oblastí, na kterou já osobně kladu výrazný... důraz, je problematika rodiny, tradice rodiny jako základní buňky společnosti, jako základního systému a i tam se s největší pravděpodobností shodnem. Domnívám se, že do příštích voleb by mohlo s Křesťanskodemokratickou stranou vzniknout předvolební spojení a i povolební koalice. Pochopitelně, že tyto procesy se nesmí v žádném případě urychlovat, musí být spontánní, musí být evoluční. Ale já věřím, že k určitému předvolebnímu spojení dojde.

dr. Karel Štindl,
předseda klubu Liberálně demokratické strany:

Dosavadní spolupráce mezi našimi stranami nebyla příliš organizovaná, ale fakticky, nebo abych tak řekl *via facti*, k ní docházelo vlastně dost často. Vliv zde měla zřejmě už i vzájemná blízkost ještě ze společného působení v Občanském fóru, kde jsme vlastně představovaly jediné dvě politické strany, které se velmi usilovně snažily, aby již v lůně Občanského fóra byl vytvářen budoucí pluralitní politický systém, založený na práci politických stran. Politicky se nám několikrát vyplatila Deklarace politiky pravého středu, kterou jsme podepsali v loňském roce. Měli jsme s ní zase s jinými stranami nějaké potíže, ale fakticky jsme se na ní několikrát mohli odvolat. Sešli jsme se společně nad řadou témat na naprosto shodných stanoviscích, z těch nejdůležitějších to naposledy myslím byla otázka státoprávního uspořádání, kde jsme vlastně předkládali společný návrh rezoluce. To je tedy na půdě parlamentu, předpokládám, že po osamostatnění klubu KDS by spolupráce vlastně mohla být i četnější, protože tak jako vaše strana právem někdy může mít výhrady k našim politickým postojům, nám někdy zase vadila v některých věcech příliš těsná vazba na vašeho dosavadního koaličního partnera. Blízkost existuje i mezi stranami jako takovými, ukázalo se to v komunálních volbách, kde vlastně, aspoň z naší strany (mám dojem, že i z vaší), ještě se dobře pamatují, nejčetnější místní koalice v komunálních volbách byly právě mezi našimi dvěma stranami.

No a do budoucnosti: krok, který jste teď udělali, fakticky spíše ještě víc posiluje nebo rozšiřuje pole, na kterém by se mělo spolupracovat a současně umožňuje zvětšit intenzitu spolupráce. Předpokládám, že jsme strany, které budou potřebovat koaliční partnery do příštích parlamentních voleb a i v tomto smyslu je asi naše spolupráce v předvolební kampani vlastně nejpravděpodobnější.

Ing. Jan Kasal, předseda klubu KDU a místopředseda CNR:

Spolupráci s poslanci KDS nemohu hodnotit jinak než kladně. Mohu to naprosto zodpovědně prohlásit už proto, že jsem s nimi byl více ve styku než ostatní poslanci z jiných klubů, tvořili jsme společný klub a mohu říci, že poslanci KDS byli ve většině případů připraveni na jednání jak v klubu, tak, pokud jsem informován, i ve výborech. Co se týká spolupráce do budoucna, nemyslím si, že vznikem samostatného klubu Křesťanskodemokratické strany by mělo dojít k nějakému zásadnějšímu ponušení spolupráce alespoň v těch základních a zásadních věcech. Přirozené partnerství se nedá zrušit žádným rozhodnutím žádného stranického orgánu. Co bude po volbách těžko odhadovat, ale domnívám se, že, a to neplatí jen o poslancích Křesťanskodemokratické strany, ale i o poslancích, kteří se přihlásili do Konzervativního bloku, předvolební boj bychom měli vést fér způsobem, měli bychom mluvit vždycky pravdu a měli bychom se snažit, aby příkop, který bude mezi jednotlivými strukturami, které půjdou do voleb samostatně, nebyl tak hluboký, abychom ho po volbách nemohli překročit a spojit se do nějakého uskupení, které by dokázalo čelit levicovým tendencím, které nepochybně začnou v brzké době mít značný ohlas na veřejnosti a možná i v parlamentě.

Oldřich Kužílek, místopředseda klubu ODA:

Já tuto spolupráci dosud hodnotím dost dobře, i když se přiznám, že jsem nebyl schopen vždycky vnímat, kdo vlastně je z KDS a kdo je z celé množiny KDU, ale třeba ve výboru s poslancem Tollnerem vždycky byla vynikající spolupráce a obecně s poslancem Bendou jsme se taky vždycky na věcech dobře domlouvali. To je k tomu minulému a do budoucna doufám, že to bude ještě lepší a že se nám podaří vůbec práci těchto dvou klubů - našeho a KDS - sblížit. Prozradím to, na čem jsme se tak trošku dohodli u nás na klubu: chtěli bychom navrhnout po prázdninách určitou časovou koordinaci klubů tak, aby se v určité chvíli po svém jednání mohly ještě tyto kluby sejít na nějaké vzájemné koordinační jednání. Takže víc k tomu není potřeba říkat, protože to je spolupráce, kterou bychom navrhovali, velmi blízká a vstřícná.

Ach ta nezávislost...

Následující zmínka o naší straně byla uveřejněna v brněnské tiskovině Budování státu; odpovědným redaktorem je Jaroslav Bohanes.

"Křesťansko-demokratická strana, to maličká strana, čítající asi deset tisíc členů, má tu výhodu, že je jí ve sdělovacích prostředcích dáván prostor větší než mnoha jiným stranám. Je tak vzbuzován dojem, že je větší a významnější, než ve skutečnosti je, což odvádí stoupence ČSL a rozdělením oslabuje křesťansky zaměřené síly. Má-li KDS mít jinou funkci než právě tuto, musí mít nosnější program než jen to, že "my" jsme noví a čistí, a ti, kdo byli jen symbolicky fungovali za komunismu, jsou všichni špatní."

Dopis k článku od
1. místopředsedy KDS ing.
Miroslava Tyla:

Vážený pane,
v šestém čísle druhého ročníku vašeho "Přehledu..." charakterizujete také Křesťansko-demokratickou stranu (KDS). Vaše charakteristika prozrazuje nutnost zaplnit daný prostor informací,

kteřá bohužel není ani věcně správná, ani synteticky výstižná. Morální kredit představitelů a členstva KDS nebyl programem, ale východiskem. Uskutečnými nebo uskutečňovanými body programu KDS jsou např.:
-transfer našich krajanů z oblasti černobylské jaderné havárie zpět do vlasti
-založení KDU a spolupráce v rámci tohoto politického uskupení
-formulace a přístup k fenomenu životního prostředí jako propůjčeného daru, jehož pokornou správou se může realizovat spoluúčast lidstva na nekonečném transcendentálním díle
-podíl na významných pozitivních úpravách zákona o mimosoudních rehabilitacích
-odlišné a z velké části prosazené koncepce zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě
-prvotní impuls k zahájení lustrací
-podpora koncepce spolkového uspořádání naší federace atd.
V tomto smyslu vás pro současnou chvíli žádám o opravu textu; a pro budoucnost o náročnější přístup k politické analýze.

Ing. Miroslav Tyl
poslanec FS a 1. místopředseda KDS

Prohlášení k svévolné akci ČSL vedoucí k pokusu o usurpaci signa KDU

Některí pracovníci aparátu ČSL a později převážná část PÚV ČSL, v rozporu s koaličními dohodami i v rozporu s prostou zvyklostí a slušností společenskou, provedli (se svými partnery předem nekonsultovanou a nekoordinovanou) svévolnou akci k jednostranné usurpaci signa KDU. Patřil jsem k těm členům KDS, kteří se dlouhodobě zabývali úvahami o možnosti vytvořit KDU, principiálně novou formaci nadkonfesionálního pravicového sdružení, stojícího na zásadách křesťanské nauky a demokratických principů. Výrazem našich snah bylo koncipování Prohlášení Iniciativy pro KDU (I-KDU). Toto Prohlášení ovšem nebylo míněno jako bezvýhradná podpora politických snah nebo struktur ČSL. Tím méně bylo namířeno proti KDS nebo proti jejímu současnému vedení v čele s dr. Bendou. Nepopírám samozřejmě určitý kritický tón, směřující do vlastních řad: byl však zcela v souladu se základními demokratickými principy KDS a proto odmítám, aby byl vykládán jiným způsobem, než jakým byl skutečně myšlen, totiž zvýšit dynamiku a akceschopnost naší strany a napomoci k procesu zformování tolik žádané jednoty autentické pravice.

Pokud akce některých členů aparátu ČSL měla vést touto cestou k "pohlčení" KDS nebo k jejímu "sražení na kolena", aby jí byly diktovány nerovné podmínky "stotísíkové" politické strany, byla tato akce medvědí službou jednotě křesťanských politických sil a to na časově patrně velmi daleký horizont. Byla to akce politicky nejen pochybná a diletantská, ale i nemravná. Na principech KDU pracuji od roku 1986, tedy 5 let. S politováním konstatuji, že se ČSL dosud nedostala na dno sebepoznání a tím žádoucí reflexe. Navíc, bohužel, ji pochybná pýcha "masové" politické strany stále více odklání z levého středu mezi výraznou levici. Pokus o likvidaci KDS vychází z totalitní vize "obrazu nepřítelů" a objektivně poškozují politickou pravici v jejím budoucím předvolebním boji s levicovým uskupením. Je mně velmi líto, že do těchto vod směřuje právě ČSL. Je to nezodpovědná manipulace s touto obrovskou částí členské základny ČSL, která do této strany vstoupila v dobré víře po listopadu 1989. Pro jasné a nečestné zneužití naší I-KDU, odvolávám tímto svůj podpis pod Prohlášením I-KDU.

MUDr. Jiří Bužga, místopředseda
KDS

Slovenským křesťanským demokratům

Již déle než rok se v naší straně hovoří o zakládání KDS na Slovensku, ale stále nebylo nic konkrétního. Zdůrazňuji nebylo, protože 2.7.1991 se ustavila první místní organizace KDS na Slovensku, a to v Trnavě. Další organizace, jako například Poprad, už jsou na cestě. To je důkazem toho, že naše strana je "federální" a myslí to s celistvostí této země vážně.

Vzhledem k tomu, že tento Zpravodaj čtou i naši slovenští přátelé, přeju jim touto cestou hodně zdaru a věřím, že se nám společně podaří dosáhnout toho, aby se nám všem v našem společném státě žilo dobře a aby nás nikdo nerozdělil.

Tomáš Svoboda
ústřední tajemník KDS

BOMBA!

Ministerstvo školství nabízí finanční dotace pro mladé lidi.

Je to tak, ale není to jednoduché.

Na setkání zástupců ministerstva školství s občanskými sdruženími, kterého se zúčastnila i Křesťanskodemokratická mládež, bylo řečeno, že všechny finanční prostředky, které bude ministerstvo poskytovat na rok 1992, musí být naplánovány do 10. září 1991.

Do té doby musí na ministerstvo dojít všechny projekty financování činnosti mladých lidí. Prosíme vás proto, pokud máte ve svém okolí skupinu mladých lidí, kteří mají dobré, ale příliš nákladné nápady, požádejte je o sepsání podrobného projektu (rozpočet, zdůvodnění ap.) a tento pošlete na adresu KDM (stejná jako sekretariát KDS) do konce srpna.

Zábřeh - ustaveno!

"Politika není špinavá, jestliže se provádí čestně a odpovědně!" - tímto citátem Otce Františka kardinála Tomáška zahájil ustavující schůzi Křesťanskodemokratické strany v Zábřehu na Moravě a člen oblastního zastupitelského výboru Olomoucka Josef Fritscher. V úvodním projevu hovořil v souvislosti s KDS o mravních aspektech, křesťanských ideálech a nadkonfesijnosti - o základních principech politiky KDS. Ustavující schůze se zúčastnil člen předsednictva ČNR Antonín Procházka a předseda olomoucké oblasti Jan Gottwald. Byla ustavena společná místní organizace Šumperk - Zábřeh - Mohelnice a z diskuse jejich nových členů vyplynula kromě jiného podpora důsledně prováděným lustracím a požadavek zveřejňovat jména a politickou příslušnost poslanců absentujících při důležitých hlasováních v zákonodárných sborech.

Prozatímní zemský výbor pro Moravu a Slezsko

V Olomouci byl ustaven prozatímní zemský výbor pro Moravu a Slezsko. Jeho členy jsou:

- Antonín Procházka (předseda) - Olomouc
- Petr Pleva (1. místopředseda) - Brno
- Jiří Žáček (2. místopředseda) - Karviná
- Jiří Marek - Polná
- Vlasta Svobodová - Brno
- Jaromír Černý - Žďár nad Sázavou

- Miroslav Novotný - Olomouc
- Václav Zahradník - Ostrava
- Antonín Dušek - Olomouc
- Pavel Kovář - Šenov u Ostravy
- Pavel Hofírek - Kyjov

Tajemníkem je Jan Gottwald (Olomouc)

40 Italů v Sokolské

V pátek 26.července se předseda Křesťanskodemokratické strany Václav Benda společně s členy zahraniční komise KDS setkal s čtyřicetičlennou italskou delegací organizace Politica 2000 z Padovy. Dr. Benda je nejdříve krátce seznámil s předlistopadovým a polistopadovým vývojem Československa, se svou biografií a historií naší strany. Potom již odpovídal na otázky týkající se politických problémů a perspektiv Československa, privatizace a konverze. Na dotaz o možnostech investování v Československu Dr. Benda mimo jiné řekl: "Chcete-li investovat 5 miliard do československého průmyslu, investujte dva roky nebo rok před tím půl milionu do demokratických politických stran, které vám zajistí stabilní politický systém a právní řád, a tím i bezpečnost vaší investice".

Italové také projevíli obavy z vývoje v Jugoslávii, a z toho, že v rámci destabilizace by mohlo i u nás dojít k vlnám nacionalistických hnutí apod. Na to předseda strany odpověděl: "My nemůžeme dát záruky, že se podaří udržet funkční federaci, i když jsme rozhodnými stoupenci federace. Pokud ovšem dojde k rozdělení Československa, stane se to kulturním, právním a legálním způsobem a v tom my určité záruky dát můžeme".

Poradce prezidenta USA má zájem o KDS

Člen zahraniční komise KDS Tomáš Svoboda byl v pátek 26.července pozván Dr. Constantinem C. Mengesem, profesorem Elliottovy školy zahraničních vztahů na Universitě George Washingtona v USA, na krátké informativní setkání v hotelu Diplomat. Dr. Menges pracoval v Bílém Domě jako poradce prezidenta Reagena pro zahraniční věci, měl několik dalších funkcí v Bílém Domě i v období prezidenta Forda a Bushe. Nyní je ředitelem programu "Změny k demokracii", který má za úkol analyzovat vývoj v post-totalitních státech a organizovat pomoc pro tyto země. Velice zajímavá je i publikační činnost pana profesora. V jednom z dalších zpravodajů otiskneme také jeho článek "Marshallův plán pro Polsko, Československo a Maďarsko, ale ne pro Gorbačova". Profesor Menges si stěžoval na velmi špatný tok informací z Československa. Zprávy o Československu v americkém tisku vyvolávají dojem, že po roce 1989 nastal zmatek a destabilizace. Vytváření takového pohledu na středoevropské státy je především v zájmu Sovětského svazu. Ten chce na příkladu Jugoslávie a dalších zemí bývalého komunistického bloku ukázat na nebezpečí, které by mohlo vzniknout po větších demokratických změnách v SSSR. To všechno potom také vytváří dobrý prostor pro jeho známou "vyděračskou" politiku v otázkách hospodářské pomoci. Cílem analýz profesora Mengese je napravit mínění o nových demokraciích a uvést informace o

průběhu změn na pravou míru. Tyto výsledky se potom nepředávají pouze vládním činitelům USA, ale dostanou prostor i v masových sdělovacích prostředcích. Profesor Menges se zmínil, že naše ambasády ve Spojených státech a Kanadě zde hrají spíše negativní roli, a nejen v předávání informací o Československu. Profesor Menges projevil živý zájem o naši stranu a bude se snažit být s námi v kontaktu. Na závěr setkání proběhla ještě společná krátká diskuse s předsedou ODA Pavlem Bratinkou a předsedou KS - SB Jiřím V. Kotasem o perspektivách demokratických pravicových stran v Československu.

Spravedlnost pro Liberec

Dostanou liberečtí "pohřebné"?

Křesťanskodemokratické strana (KDS) usiluje o vyplácení věrnosti stabilizační odměny (tzv. "pohřebného") i obyvatelům Liberce a za tímto účelem pořádá ve městě podpisovou akci. Místní organizace KDS v Liberci odeslala i protestní dopis panu ministru práce a sociálních věcí Horálkovi. Na celém případě by totiž nebylo nic divného, kdyby toto "pohřebné" bylo odměnuto širšímu regionu. Je však zcela nelogické, že obyvatelé okolních obcí stabilizační odměny dostávají a obyvatelé Liberce ne, ačkoliv v mnoha ohledech jsou zde podmínky ještě horší. Na všechny by měl podle názoru KDS platit stejný metr. Jak o tom referovala i Lidová demokracie, křesťanští demokraté se v Liberci postavili do čela hnutí za spravedlnost.

OBJEDNÁVKA ZPRAVODAJE KDS

MO

adresa MO a PŠČ

počet kusů

Předplatné do konce roku 26 Kčs.

Tuto objednávku pošlete do redakce a přiložte doklad o zaplacení

Prosíme všechny předsedy MO a MS, aby se ve svých administrativních potřebách neobraceli na centrum, ale na SVÉ OBLASTNÍ TAJEMNÍKY (příhlášky, legitimace, složenky, propag. materiál). Dále prosíme předsedy MO a MS, aby nezasílali příhlášky nových členů bez evidenčního čísla, velmi nám to komplikuje práci. Zároveň si nezapomínejte ve svých MO pečlivě vést kartotéku svých členů. Pokud se některé evidenční číslo uvolnilo /umrtí, stěhování, vystoupení/, obsaďte je příležitostně novým členem, aby Váš seznam členů neměl "díry".
Věra Matauschová
sekretariát KDS